

מא לשמור על קדושת הילול

השבת

שול רבי זוזמן מברסלב

מ"ז - עלון תורה - פשוט ורחוק

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

כי לא המדרש עיקר אלא המעשה, ועל כן נקראת התורה עצה. וכל מה שהמדרגות נמוכות ביותר שם צריכין ביותר עמקות העצות הקדושות של התורה. וזה שהשיב משה להמלאכים כלום קנאה יש ביניכם, יצר הרע יש בכס וכו' היינו כנ"ל. (לקוטי הלכות - הלכות תענית ד' - אות י"ד לפי אוצר היראה - תלמוד תורה - מ"ב)

ויוצא משה את העם לקראת האלקים ... (שמות יט, יז)

מעניין קצת אנשים שמתקרבים לעבודת השם יתברך ואחר כך מתרחקין, ענה: אף על פי כן יקר אצל השם יתברך ההתקרבות בעצמו אף לפי שעה. אף על פי שאחר כך נעשה מה שנעשה חס ושולם. ואמר: הלא על שעת מתן תורה נאמר (שיר השירים ד, ט): לבבתי באחת מעיניך. ואיתא במדרש (שיר השירים רבא א-נה): מהו באחת מעיניך, אלא שבעין השנית כבר היו מסתכלין על העגל. נמצא שבשעת מתן תורה כבר היה דעתם לפרש חס ושולם ואף על פי כן היה יקר בעיני השם יתברך מאד ההתקרבות בעצמו, כמו שכתוב לבבתי באחת מעיניך. כי זה בעצמו יקר מאד בעיני השם יתברך. (שיחות הרי"ן - קכ"ג)

בחזש השלישי ... (שמות יט, א)
עיקר התגלות התורה הוא על ידי חסד ואהבה והשתוקקות וכסופין דקדשה, שעל ידי זה נעשין נקדות להאותיות ונצטרפין ונצטרין אותיות התורה לטוב, וכל הצדיקים הקדמונים שהיו קדם קבלת התורה, כולם היו עוסקים רק בהשתוקקות וכסופין דקדשה להשם יתברך, וזה היה עיקר עבודתם, עד שבא אברהם אבינו שהיה ראש למאמינים וראש לנמולים, ועל ידי זה זכה בשלמות יותר לבחינת ההשתוקקות והכסופין הנ"ל, שהם בחינת חסד ואהבה שזה מדתו של אברהם אבינו. ומאז התחיל להתנוצץ בחינת התגלות התורה, ואחר כך עסקו בזה שאר האבות והשבטים ובניהם וכו', עד שבא משה רבינו עליו השלום עם דורו שהיו כולם צדיקים, עד שעל ידי ההשתוקקות והכסופין שלהם נצטיירו כל אותיות התורה לטוב, ואז זכו לקבלת התורה. (לקוטי הלכות - הלכות דם א' לפי אוצר היראה - תלמוד תורה - מ"ה)

ויחן שם ישראל נגד ההר ... (שמות יט, ב)

בשעה שעומדים לשמע קריאת התורה צריכים לעמוד באימה ויראה, ברתת וזיע ולהטות אזנו היטב לכל דבור ודבור של התורה הקדושה כאלו הוא עומד תחת הר סיני (כמובא בספרי קדש. ולכוון להמשיך על עצמו קדשת קבלת התורה שננתה בסיני על ידי משה רבנו עליו השלום, על ידי קבוץ נפשות ישראל יחד, כמו שכתוב (שמות יט): "ויחן שם ישראל נגד ההר". ופרש רש"י: כולם יחד כאיש אחד וכו'. כי אז היתה גם נפשו שם, כמו שכתוב (דברים כט): "את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה וכו'". וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (תנחומא פקודי ג) שכל נפשות ישראל של כל הדורות העתידין לבוא, כולם עמדו על הר סיני.

וכן בכל דור ודור שנמשכה התורה אלינו על ידם, כמו שאמרו (אבות פרק א): משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים וכו' עד היום הזה, בכלם היה עיקר המשכת התורה על ידי קיבוץ הישיבות הקדושות אצל רבם האמתי,

שעל ידי זה נכללו נפשותם יחד, שעל ידי זה נמשך בחינת קבלת התורה בכל דור ודור. ועל כן בכל עת שבאים לשמע קריאת התורה בצבור צריכין לכוון שתהיה נפשו נכללת בכל נפשות ישראל שהצדיקים אמתיים שבכל דור ודור עוסקים לקבצם ולכללם יחד, שמשם נמשך בחינת קבלת התורה בכל דור ודור כנ"ל, שיה עיקר בחינת קדשת הצבור כשהם מקבצים ומחברים וכלולים נפשותם יחד על ידי הצדיק הרבי האמתי שבכל דור ודור, שהוא נקרא "רועה ישראל", בחינת (ישעיה מ) כרועה עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל. ומהצדיקים הרועים האמתיים האלו שבכל דור מקבלים כל צבור וצבור בכל מקום שהם מתקבצים לקרות בתורה ולעסק בה, אבל כל יחיד ויחיד צריך להכין את עצמו הרבה לזה שיזכה שתהיה נפשו נכללת בתוך הצבור הקדוש הזה שנכללים יחד על ידי הרבי האמתי שבכל דור. (לקוטי הלכות - הלכות קריאת התורה ו' - אות כ"ח)

ומשה עלה אל האלקים ... (שמות יט, ג)

בכל מצוה ומצוה ובכל אות ותיבה של התורה הקדושה יש בה חכמה קדושה עמקה ונפלאה מאד, שלמוד החכמה הקדושה הזאת היו יכולין גם המלאכים ללמד, ועל כן שאלו אשר תנה הודך על השמים. אך באמת אין שום חכמה נחשבת, כי אם כשבאין על ידה לעצה שלמה, ואפילו חכמת התורה הקדושה, שרק היא היא החכמה האמתית, אף על פי כן היא גם היא אין חכמתה נחשבת, כי אם כשזוכין לקבל עצה שלמה על ידה שיצליח על ידי זה לנצח. וזה עיקר תכלית שלמות עמקות חכמת תורתנו הקדושה,

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

[רבי ישראל והחסידים במוצאי

שבת קדש, משוררים משירי ברסלב]

שיחות

כשרואים פלאות כאלה, מעשיות כאלה, שיחות כאלה.. מרגישים שהעיקר הישועה רבי נחמן! מעשיות כאלה עוד לא היה בעולם ואין כמוהם. מעשיות כאלה של 'בעל-תפילה' וישבע בעטלירס', וכל מעשה בכל ספור הוא קבלה חדשה שלא נתגלתה עדיין בעולם. סודות התורה כאלה שעדיין לא היה בעולם, וכל זה - בשבילנו. אנחנו חולים כאלו, אנחנו צריכים רפואות כאלו חדשים - רק רבנו! על-כל-פנים אנחנו צריכים להתחזק, לא ליפול, ולהתחדש ולהתחזק וללמוד ספרי רבנו תמיד. לא בשביל בקיאות, רק בשביל לעבד השם בזה. עם כל תורה, עם כל מעשה, מכל שיחה מרבנו, זה שורש של כל התורה.

זה לא אנחנו אומרים את זה, רבנו הקדוש גילה את זה, ואם הוא אמר, אז "הלכתא כרב נחמן, והלכתא כרב נחמן, והלכתא כנחמני". הוא אמר, הוא גילה את זה. הוא ידע שאנחנו אין לנו שום מקום שיוכל לעזר לנו, רק הוא בעצמו.

הרבי הוא אמת, 'ראש בני ישראל', הבעל-הבית שלנו, הבעל-הבית של העולם, של כל העולם! הוא גילה בעולם חכמה כזה שעדיין לא נתגלה בעולם, "כולם בחכמה עשית", חכמה כזה שעדיין לא היה בעולם. חכמה קדושה כזה, קדשה עליונה כזה עדיין לא נתגלתה בעולם. רבנו האר"י הקדוש הוא אומר שמישיח יהיה יותר גדול ממה רבנו, מכל הצדיקים. זה בכתבי האר"י הקדוש. הוי מה שזה, מה שזה... אוי ווי, אם היינו זוכים היינו יכולים להתחדש ולהיות בני-אדם. לא כמו העולם עכשיו, זה לא עולם. זה כל העולם רצים והולכים, מסתובבים, אבל זה לא בני-אדם, יש להם ידים ורגלים ופה, הכל, וזה מין בהמות כאלה. ככה אומר רבנו הקדוש בהתורה 'כי מרחמם ינהגם' (תורה ז' חלק ב'). הגמרא אומרת: "אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח-שטות", רוח-שטות זה הפך החכמה, הפך הדעת. אנחנו צריכים למסר נפשנו לצאת מהעוונות, זה עיקר היסורים ועיקר הצער. אין יסורים יותר גדול מעוון.

בזכות התורה שממשיכין, זוכין לארץ ישראל. וכן על ידי שנמצאים אצל הצדיק בשעה שממשיך תורה ודורש ברבים, אז יש לו גם-כן חלק בהתורה שממשיך הצדיק, ועל-ידי-זה זוכה גם-כן לבוא לארץ-ישראל (לקוטי עצות – ארץ ישראל, ד').

אי אפשר לבוא לארץ-ישראל כי-אם על-ידי יסורין, ועיקר היסורין הם המונעים הרשעים, מוציאי דיבת הארץ. ועל-ידי המשכת התורה כני"ל, זוכה להכניע כל המניעות והיסורין. וכפי שלמות התורה שזוכה להמשיך בתיקון גדול ביותר, כמו-כן הוא זוכה להכניע המונעים ולבוא לארץ-ישראל (לקוטי עצות – ארץ ישראל, ה').

כשבא לבחינת ארץ-ישראל, אזי נקרא גיבור תקיף. כי קדם שבא לבחינת ארץ ישראל, אזי "אל יתהלל חגר כמפתח", אבל אחר-כך כשנוצח, אזי נקרא איש מלחמה (לקוטי עצות – ארץ ישראל, ו').

... "מן המצר קראתי י-ה ענני במרחב י-ה, מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני נתנחיי". חוס וחמל עלי, יעוררו רחמיך וחסדיך הגדולים עלי, ועורני וזכני לילך ולבוא מהרה לארץ הקדושה, אשר היא מקור קדשתנו, כאשר אתה ידעת ה' אלקינו, שכל קדשתנו וטהרתנו וכל יהדותנו תלוי בארץ ישראל, ואי אפשר להיות איש ישראלי באמת וליך ולעלות מדרגא לדרגא, כי אם על-ידי שזוכין לבא לארץ ישראל מקום קדשתנו, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות, ונתת אותה לעמך ישראל הנבחר מכל העמים לנחלה, ארץ אשר אתה דורש אותה תמיד, כמה שכתוב: ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. ואתה ידעת עצם רבוי המניעות והערבובים והבלבולים המונעים אותנו מזה, אשר על-ידם אין אנו יכולים לילך ולבא לארץ ישראל, וכבר כלינו ימינו ושנותינו בחוץ לארץ, ואנו מגרשים מארץ החיים, מארץ הקדושה, מהסתפח בנחלת ה', אשר היא חיינו וארץ ימינו לשבת על-האדמה אשר נתן לנו ה'.

רבנו של עולם, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעורר את לבבנו ואת לבב זרענו ולבב כל עמך בית ישראל, שיהיו לנו כיסופין וגעגועים גדולים והשתוקקות נמרץ לארץ ישראל. ונכסף ונשתוקק תמיד באמת לבא לארץ ישראל, עד אשר תזכנו ברחמיך לבא לארץ הקדושה במהרה, למען נזכה על-ידי-זה להתעורר באמת לעבודתך וליראתך. חוס וחמל נא עלינו, מלא רחמים, שלא נבלה ימינו חס ושלום בחוץ לארץ. כי אתה ידעת את כל תלאותינו וחלישותנו בעת הזאת, ואין אנו יכולים לשבר רבוי המניעות העצומות המונעים מארץ ישראל, אלפי אלפים ורבבות מניעות ועיכובים אשר קצרה ידנו לשברם, כי אם בכחך הגדול ובחסידיך העצומים, ואין לנו על מי להישען כי אם עליך אבינו שבשמים, חמל על עמך ישראל. ומהר להביאנו לארץ ישראל חיש קל מהרה, ותתן לנו כח ברחמיך הרבים לנצח את המלחמה, לשבר ולגרש ולבטל את כל מוציאי דיבת הארץ רעה, אשר מהם נמשיכים כל מיני מניעות ובלבולים מלבא לארץ ישראל, באופן שנזכה לשבר ולבטל כל המונעים והמעכבים, ונזכה לבא לשלום לארץ ישראל חיש קל מהרה ... (מתוך לקוטי תפילות א' – תפילה כ').

סיפור

(כוכבי אור – אנשי מוהר"ן, מב)

... אמר המעתיק: שמעתי אשר פעם אחת הושיט משה חנינעס לרבנו ז"ל צנצנת קאווע, וכשהעמיד את הקאווע על השלחן נתהפך הצנצנת ונשפכה הקאווע, ואמר לו רבנו ז"ל בזה הלשון: כנראה שכבר לא נהיה מחתנים! אז היה משה הנ"ל חשוך בנים, רחמנא לצלן. ואחר כך אחר הסתלקות רבנו ז"ל שגירש את אשתו על סמך שאמר רבנו ז"ל קדם פטירתו בין הצוואות שאם יגרש את אשתו יהיה לו בנים, ולקח את רבי אברהם דב ז"ל נכד רבנו ז"ל לחתן לו. ואחר כך בעת המחלקת שנתרחק משה הנ"ל, גרש רבי אברהם דב את בתו ונתקיימו דברי רבנו ז"ל הנ"ל:

שבת שלום ...

מאין באים לעוונות? רבנו הקדוש אומר שזה לא שייך לישראל, רק לגויים. עוונות, תאוות - זה רק להגויים. אנחנו - "אשר בחר בנו מכל העמים", אז איך אנחנו יכולים חס-ושלום ליפול לעוונות ולעשות עוונות? זה לא שייך לנו, זה לא שלנו, זה רק חסר הדעת. אנחנו לא שייך לנו הפך הדעת, "אתה הוראת לדעת כי השם הוא האלקים".

ועכשיו זמן קרבת הגאולה, אז רואים אנחנו איך שהעולם שמשוקע כל-כך בהתאוות, ורבנו הקדוש אומר ההפך, שצריכים לצאת מהתאוות. הם כלם, כל העולם, כל החילוניים, הם ממשיכים עצמם לרבנו רבי נחמן. הם היו צריכים לבר' מרבי נחמן, הם היו צריכים להתרחק, "מה זה, הוא אומר כסף לא כלום, כבוד לא כלום, רק לעבד השם!" וכלם מעריכים אותו ואוהבים אותו ואומרים: "רק רבי נחמן, רבי נחמן, רבי נחמן!"

כן, זה דבר ידוע, מפרסם. כל העולם הם אומרים שצריכים לחקר המעשיות, לראות מה שזה. מעשיות כאלה עוד לא היה בעולם. וגם-כן התורות והשיחות של רבנו, זה עניינים פלאות כאלה שעדיין לא נתגלה בעולם. והכל - בשבילנו. בשביל שאנחנו צריכים לצאת מבינת-אסורים, אנחנו משוקעים במה שאנחנו משוקעים וצריכים לצאת מכל זה. ושום דבר לא יכול לעזר לנו - רק רבנו רבי נחמן! כל דבור ודבור שהוא גילה הוא כל תקוותנו וכל חיותנו וחיות של כל העולם.

לא כמו שאנחנו חושבים, אפילו אם אנחנו לומדים, יש בתורה שני סמים - סם חיים וסם מוות. יכולים ללמד, להיות למדן גדול וללמד להפך - בלי הצדיק. אבל עם הצדיק זה אחרת לגמרי. העיקר החכמה היא התורה והצדיק האמת.

נו, יבוא הזמן. כל מה שרבנו הקדוש מתפרסם יותר בעולם, זה התקרבות הגאולה. יש בספר המידות, אומר רבנו: "ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים", להתקרב לצדיקים.

מי הצדיקים? רבנו הקדוש ואנשיו. כן, זהו!

על-כל-פנים אנחנו צריכים לבטל דעתנו לגמרי נגד רבנו הקדוש, נגד התורה, ולמסר נפשנו לקיים התורה, להכניס לתורה, להכניס לאמונה. לא להסתכל על כל העולם. היום זה עולם של משגעים, של רשעים, אבל יש כבר מתקן שיכול לעזר, שיכול להוציא. אז הרפואה והישועה הוא רק רבנו - ראש בני ישראל, הרבי, ראש בני ישראל - ראשי תבות ר'בי. רבנו הוא הרבי של כל ישראל.

מה זה רבי? הוא מלמד עם התינוק, עם הילד, ומודיע עליו מה זה פתח, מה זה קמץ, מה זה 'בראשית', מה זה 'ברא'. הוא מפתח אותו, הוא מכניס בו רוח, נשמה חדשה.

אנחנו צריכים להיות גבורים, גבורי מלחמה, להתגבר, לא להסתכל על כל העולם, רק מה שאנחנו זוכים להרגיש ולהבין איזה דבור מרבנו. כל דבור של רבנו הוא חכמה כזה, אור כזה, טוב כזה חדש שלא היה בעולם! העיקר אנחנו צריכים לבטל חכמתנו ודעתנו ושכלנו, לבטל לגמרי. רבנו הקדוש רבי נחמן הוא השורש והעיקר של התורה, של האמונה, של כל חיותנו. זהו, וזה יהיה!

אוי ווי, מה זה, איפה אנחנו, נמצא בעולם אור כזה שהוא כל חיותנו ותקוותנו ואנחנו צריכים למסר נפשנו לא לעזב את זה, להכניס את זה בלבנו ולא להסתכל על כל העולם. מי זה העולם? רבנו הקדוש, השם יתברך, רבנו הקדוש, התורה, זה העולם. חוץ מזה אין עולם.

אוי, צריכים לדבר רק בזה, צריכים לדבר בזה יומם ולילה, לא לישן ולא לאכל, אין לי זמן. צריכים לרחם על בנינו ועל דורותינו ועל עצמנו ולדבר רק בזה. בכל פעם שאנחנו זוכים לראות עצמנו ולדבר - צריכים לדבר רק מזה, כל אחד מה שזכה למצא בדברי רבנו איך לתקן ואיך להתחדש ואיך להתחזק, לדבר רק מזה עם חברים ועם כל העולם, כי השקר אין לו קיום. אנחנו צריכים למסר נפשנו על זה ולהכניס בלבנו ובלב זרענו בדורותינו, ולדבר תמיד רק בזה, איך זוכים לצאת מהעוונות מהתאוות, ואיך זוכים לתקן הכל...

עצות ותפילות (ארץ ישראל)

מי שרוצה להיות איש ישראל באמת,

דהיינו שילך מדרגא לדרגא, אי אפשר כי-אם על-ידי קדשת ארץ-ישראל, כי כל עליות שצריכין לעלות אל הקדשה הוא רק על-ידי ארץ-ישראל, וכן כל עליות התפילה הוא רק בארץ-ישראל (לקוטי עצות – ארץ ישראל, ג').

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486
 ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידוכי מצוה 050-6870043
 תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7
 בקשו העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com